

На сьогоднішній день, мінімальний розмір пенсії в Україні становить 1435 грн., а максимальний – 14350 грн. [5] Як бачимо, це значно менша сума ніж в США.

Висновок: Система пенсійного забезпечення США хоч і не ідеальна, але вважається однією з найдосконаліших у світі, а розмір пенсій – вищий, ніж в середньому в європейських країнах, зокрема в Україні.

Проте ми можемо спостерігати і спільні риси в пенсійних системах США та України. До них можна віднести такі: солідарна пенсійна система, а також державне та недержавне пенсійне забезпечення.

Отже, успішний розвиток пенсійної системи України можливий, але за таких умов як: ретельний аналіз факторів, що перешкоджають нормальному функціонуванню пенсійної системи та планомірне вирішення усієї сукупності проблем. Тому ми віримо у процвітання пенсійної системи нашої країни та у подальше взяття її як прикладу для європейських країн.

Література:

1. Average life expectancy in North America for those born in 2018, by gender and region (in years) [Електронний ресурс]. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.statista.com>.
2. Emily Brandon. Social Security Changes Coming in 2018 [Електронний ресурс] / Emily Brandon // U.S. News. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://money.usnews.com/>.
3. Возраст пенсионеров в США [Електронний ресурс]. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://pensiagid.ru>.
4. Стаття 2 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».
5. Закон України «Про Державний бюджет України» на 2018 рік.

Коровай В., Людвіковська М.

*«Фінанси, банківська справа та страхування», 4 курс
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів Захожай К. В.*

«ЗЕЛЕНА» ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

В умовах сьогодення забезпечення економічного зростання з урахуванням сучасних технологій нерозривно пов'язане із зростанням забруднення навколишнього середовища, вичерпуванням природних ресурсів, зміною клімату, що призводить до погіршення здоров'я людини й обмежує можливості подальшого розвитку. Виходячи з цього, підвищення добробуту населення не забезпечує необхідної якості життя, тому необхідним є поєднання економічного зростання та забезпечення екологічної безпеки, підтримки сприятливого рівня навколишнього природного середовища. Головним орієнтиром досягнення високої якості життя при економічному зростанні виступають країни ЄС. У зв'язку з цим для нашої держави, яка наразі реалізує стратегію вступу до Євросоюзу і має намір істотно поліпшити результативність цього процесу, особливої актуальності набуває вивчення економічної складової євроінтеграційного досвіду країн Центральної і Західної Європи, побудованої на засадах «зеленої» економіки. [3].

На сьогоднішній день у світі з метою впровадження та досягнення «Цілей Сталого Розвитку ООН» (особливо тих, що стосуються захисту навколишнього середовища) постійно зростає необхідність у фінансуванні проектів «зеленої» економіки. Це вимагає ефективної мобілізації як публічних, так і приватних фінансів – близько 90 трлн. доларів США протягом наступних 15 років [3]. У Європейському Союзі прийнято пан'європейський «План відновлення економіки», яким передбачено вливання допомоги у розмірі 400 млрд. євро на підвищення купівельної спроможності, стимулювання економічного зростання і створення нових робочих місць. «Планом відновлення економіки» передбачається прийняття низки екологічно-орієнтованих заходів, зокрема щодо боротьби із зміною клімату, у галузях енергоефективності, чистих технологій, а також підвищення екологічно-орієнтованих професійних знань і

підтримки екологічно-орієнтованої продукції [1]. Провідними фінансистами було підраховано, що для «озеленення» світової економіки знадобиться 114 трильйонів доларів, а для України – 200 мільярдів доларів.

Вважаємо, що актуальним для України є введення «зеленого тарифу» та зменшення податкового навантаження на всі проекти та технології з відновлювальної енергетики через запровадження стимулюючих заходів. Як приклад, Німеччина запровадила тариф для електроенергії, який залежить від обсягу генерування енергії з боку відновлювальних джерел, і тому тариф для кінцевого споживача є вищим на півночі країни, де таких установок більше. У Данії споживачі послуг електроенергії фактично оплачують «зелений тариф» власними коштами через субсидіювання відновлювальної енергетики та фінансове пригнічення традиційної енергетики, тобто через тарифи стимулюється розвиток саме відновлювальних джерел та технологій генерування [4].

Із досвіду країн ЄС стає зрозуміло, що на базі формування основ «зеленої» економіки можна сформувати перелік пріоритетних галузей народного господарства, в яких можливе впровадження «зелених ініціатив». Зокрема, до таких сфер необхідно віднести електроенергетику, сільське господарство, транспорт, будівництво і IT-технології [5].

З метою забезпечення «озеленення» визначених галузей доцільним є впровадження фіскальних інструментів, а саме зборів за користування дорогами, які стягуватимуться з вантажних автомобілів, підвищення акцизних податків на паливо; пільгове оподаткування компаній, що використовують принципи ведення «зеленої» економіки.

Ще однією важливою складовою є впровадження «зелених» облігацій, що можуть виступати вагомим фінансовим інструментом для боротьби з екологічними проблемами, до яких можна віднести забруднення довкілля, зміну клімату, виснаження природних ресурсів тощо. За рахунок коштів від розміщення «зелених» облігацій фінансуються проекти у сфері енергетики, зокрема проекти з відновлюваними джерелами енергії, ефективним використанням електроенергії, запобіганням та контролем забруднення, адаптацією до зміни клімату тощо. Крім того, вони є джерелом, яке сприятиме залученню грошових коштів для кредитування екологічних проектів та одночасно розширять коло вибору для інвестування коштів, які знаходяться у суб'єктів господарювання.

Для впровадження курсу на «озеленення» економіки, яким керується Європейський Союз, у нашій державі затверджено «Стратегію сталого розвитку «Україна-2020». Відповідно масштаб заходів із співпраці ЄС та України у сфері охорони довкілля та «озеленення» економіки нашої держави окреслюється прагненням мінімізувати екологічні екстерналиї задля повноцінного існування прийдешніх поколінь.

Таким чином, на сучасному етапі основою успішного розвитку нашої країни є впровадження державної політики, спрямованої на економічне піднесення відповідно до новітніх глобальних тенденцій сталого розвитку, удосконалення законодавчо-нормативної бази України на засадах «зеленої» економіки. Як джерела інформації, слід використовувати наукові напрацювання міжнародних експертів та стандарти ООН. Цей крок дозволить наблизити фінансову політику з розбудови «зеленої» економіки до європейських та світових норм.

Вважаємо, що модель «зеленої» економіки поглиблює та розвиває «Стратегію сталого розвитку «Україна-2020», яка затверджена у відповідь на виклики сучасності, пов'язані з деградацією природного капіталу, підвищенню рівня бідності у світі, прискоренням настання та масштабності світових криз. Загалом підписання Угоди «Про асоціацію України з ЄС» та подальша перспектива вступу в Європейський Союз є дієвим

стимулом для екологізації української економіки в цілому та ефективності «зеленої» економіки зокрема.

Література:

1. Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020»: Указ Президента України від 12.01.2015 №5/2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>.
2. Гарлицька Д. А. Побудова зеленої економіки – основна складова європейської інтеграції України [Текст] / Д. А. Гарлицька. – Т.: ТНЕУ, 2017. – Том 27. – № 2. – С. 15-19. – ISSN 1993-0259.
3. Захаркевич Н.П. «Досвід країн Європейського Союзу у формуванні основ «зеленої» економіки / Н.П. Захаркевич. – К, 2013 р. – 151с.
4. Грицюк Т. В., Василенко І.П. «Сталий розвиток країн світу 2015» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://wdc.org.ua/uk/services/countryprofiles-visualization>.
5. European semester thematic factsheet resource efficiency // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/european-semester_thematicfactsheet_resource-efficiency_en.pdf.

Крисько І.В.

«Фінанси, банківська справа і страхування», 4 курс

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів ім. С. І. Юрія Коваль С. Л.

ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ДОХІДНОЇ ЧАСТИНИ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Державний бюджет як невід’ємний атрибут кожної країни є важливим інструментом реалізації економічної та соціальної політики держави. У сучасних умовах дослідження проблем формування дохідної частини Державного бюджету України є особливо актуальним, оскільки саме бюджет характеризує рівень економічного розвитку країни. Завдяки правильному здійсненню бюджетного процесу забезпечується економічна і соціальна стабільність та належний життєвий рівень населення.

Доходи державного бюджету – це частина централізованих фінансових ресурсів держави, необхідних для виконання її функцій. Динаміку та структуру формування дохідної частини Державного бюджету України представлено у табл. 1.

Таблиця 1

ДИНАМІКА ТА СТРУКТУРА ДОХОДІВ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ ЗА 2014–2017 РР. [1]

Показники	2015 р.		2016 р.		2017 р.		
	Сума, млн. грн.	Питома вага, %	Сума, млн. грн.	Питома вага, %	Сума, млн. грн.	Питома вага, %	Абс. прир., млн. грн.
Податкові надходження	409418	76,57	503 879	81,76	627 154	79,04	217 736
в т.ч.							
ПДВ	246858	46,17	329 911	53,53	434 041	54,7	187 183
Податок на доходи фізичних осіб	45 062	8,43	59 810	9,7	75033	9,46	29 971
Акцизний податок	63 111	11,8	90 122	14,62	108 293	13,65	45 182
Податок на прибуток підприємств	34 776	6,5	54 344	8,82	66912	8,43	32 136
Відшкодування ПДВ	-68 405	-12,79	-94 405	-15,32	-120 061	-15,13	-51 656
Інші	88 016	16,46	64 097	10,4	62 936	7,93	-25 080
Неподаткові надходження	12006	22,44	103 643	16,82	128579	16,21	116 573
Доходи від операцій з капіталом	171	0,03	191	0,03	287	0,04	116
Офіційні трансферти	3 144	0,59	4 172	0,68	5 968	0,75	2 824
Інше	1 965	0,37	4 398	0,71	31 453	3,96	29 488
Всього	534 695	100	616 283	100	793 441	100	258 746